

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2023
Kontor: Straffuldbyrheds-konto-
ret
Sagsbeh: Julie Biel Iwers
Sagsnr.: 2023-0030-8126
Dok.: 2692377

Besvarelse af spørgsmål nr. 55 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 55 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Natasja Walbom

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 55 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vi ministeren kommentere henvendelsen af xx fra SAVN og forholde sig til de forskellige problemstillinger, der rejses i henvendelsen i forhold til muligheden for at få besøg af og holde kontakten til pårørende, hvis man sidder i arresten. Vil ministeren endvidere redegøre for, hvordan ministeren forholder sig til de i henvendelsen angivne forslag bl.a. om en hjemmeside for hele Kriminalforsorgen, hvorigennem man kan bestille besøgstilladelser og finde informationer om relevante regler og tilbud. Og om ministeren er indstillet på at se på, om det er muligt at justere de nuværende regler i forhold til besøgstilladelse, så der f.eks. kan tillades flere opkald, besøg af flere personer end 2 eller besøg af længere varighed, hvis arrestanten har børn?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”1. Direktoratet for Kriminalforsorgen har ved besvarelsen lagt til grund, at spørgsmålet relaterer sig til adgangen til besøg og telefoning for varetægtsarrestanter, som ikke er underlagt brev- og besøgskontrol efter politiets bestemmelse i medfør af retsplejelovens regler herom.

2. I den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, gives der bl.a. udtryk for manglende forståelse for omfanget af pårørendes mulighed for at besøge varetægtsarrestanter. Det anføres i den forbindelse, at en varetægtsarrestant kun har tilladelse til to ugentlige besøg af halvanden times varighed.

Det fremgår bl.a. af retsplejelovens § 771, stk. 1, at en varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det.

Det følger videre af reglerne i varetægtsbekendtgørelsen, at en varetægtsarrestant med visse undtagelser har ret til besøg, så ofte forholdene tillader det. Kriminalforsorgen kan således forbyde besøg, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde, eller bestemme, at et besøg skal gennemføres under overværelse af personalet, hvis det ligeledes af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn findes påkrævet.

Besøgstiden må ikke være kortere end en halv time, og længe-revarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det. Det angivne tidsrum for varigheden af besøg er således ”minimumsbesøgstiden”. Varetægtsarrestanter i kriminalforsorgens institutioner bliver som udgangspunkt tilbudt mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed. Muligheden for at give tilladelse til udvidet besøg bør bl.a. overvejes, når der ønskes tilladelse til besøg af børn, og sådanne anmodninger bør så vidt muligt imødekommes, hvis børnene er nærtstående til den indsatte. Det bemærkes i den forbindelse, at personale- og kapacitetsmæssige ressourcer kan gøre, at det ikke er muligt at tilbyde de indsatte udvidet besøg.

3. I henvendelsen gives der endvidere udtryk for manglende forståelse for de begrænsninger, der er i forhold til antallet af besøgende til en varetægtsarrestant. Det anføres bl.a., at varetægtsarrestanter kun må få besøg af tre voksne og to børn ad gangen, og at man ikke kan få dette ændret til tre børn og to voksne.

Det bemærkes hertil, at kriminalforsorgsområdet efter reglerne i varetægtsbekendtgørelsen under hensyn til forholdene i den enkelte institution, og i det omfang ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, bl.a. kan fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan besøge varetægtsarrestanten. Det kan i den forbindelse oplyses, at der som udgangspunkt maksimalt må være tre besøgende pr. besøg, og at kun to besøgende må være over 18 år. Der kan dog, hvis lokaleforholdene tillader det, gives tilladelse til maksimalt fem besøgende pr. besøg, hvis arrestanten har mere end to mindreårige børn. Der kan fortsat kun være to besøgende over 18 år.

4. Der gives desuden udtryk for manglende forståelse for, hvorfor en varetægtsarrestant kun kan få tilladelse til to ugentlige telefonopkald af 15 minutters varighed, når dømte har en videre adgang til at telefonere. Der spørges endvidere til baggrunden for, at varetægtsarrestanter ikke kan få lov til at ringe fra cellen.

Det skal hertil bemærkes, at varetægtsarrestanter efter reglerne i varetægtsbekendtgørelsen kan få tilladelse til at føre telefonsamtaler, hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes og i det omfang, det er praktisk muligt. Telefonsamtaler kan nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Anmodninger om at føre telefonsamtaler med forsvareren imødekommes i almindelighed.

Det bemærkes videre, at varetægtsarrestanters telefonsamtaler påhøres eller aflyttes uden retskendelse, medmindre dette ikke

findes nødvendigt ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Dette gælder dog ikke samtaler med forsvareren.

At det skal være ”praktisk muligt” at gennemføre telefonsamtaler indebærer, at det enkelte arresthus kan fastsætte begrænsninger med hensyn til hyppighed og varighed under hensyn til de personaleressourcer, der skal til for at kunne påhøre eller aflytte telefonsamtalerne. Det følger således af reglerne i varetægtsbekendtgørelsen, at kriminalforsorgsområdet under hensyn til forholdene i den enkelte institution kan fastsætte regler om den praktiske gennemførelse af varetægtsarrestanters adgang til at føre telefonsamtaler, herunder om ovennævnte begrænsninger under hensyn til de personaleressourcer, der medgår til påhør eller aflytning af samtalerne.

For så vidt angår den manglende adgang til at telefonere fra cellen bemærkes, at det ifølge straffeloven er strafbart for en varetægtsarrestant uretmæssigt at besidde en mobiltelefon i et arresthus. Kriminalforsorgen giver allerede af den grund ikke tilladelse til, at varetægtsarrestanter kan have en telefon i cellen.

5. Endelig udtrykkes der i henvendelsen frustration over, at den nævnte pårørende efter anke af en dom fortsat er undergivet de regler, som gælder for varetægtsarrestanter. Det skal hertil bemærkes, at en varetægtsarrestant, som modtager dom i 1. instans og herefter anker dommen, og hvor retten bestemmer, at den pågældende skal forblive varetægtsfængslet under anken, fortsat er at betragte som varetægtsarrestant og derfor behandles efter de regler, der gælder for varetægtsarrestanter.

6. For så vidt angår forslaget om at etablere en central besøgs-hjemmeside for hele kriminalforsorgen kan direktoratet oplyse, at et sådant tiltag på nuværende tidspunkt er under overvejelse.

I forhold til information om relevante regler og tilbud kan det videre oplyses, at der på nuværende tidspunkt er tilgængelig information om mulighed for besøg under den enkelte institution på kriminalforsorgens hjemmeside. Samtidig kan det oplyses, at der aktuelt er ved at blive udarbejdet forslag til generel information til brug for besøg i alle kriminalforsorgens institutioner med henblik på offentliggørelse på kriminalforsorgens hjemmeside.”